

Nemško uradno poročilo od srede.

K.B. Berlin, 24. novembra. (W.B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Armada Hindenburga. Južno-vzhodno od Rige vjeli smo 6 oficirjev in 700 Rusov ter zaplenili 2 strojni puški.

Armada Linsingen. Napadi ruskih oddelkov severno-vzhodno od Satoryska in pri Dubisze severno železnice Kowel Rowno bili so zavrnjeni. Vjeli smo 50 Rusov in zaplenili 3 strojne puške.

Balkansko bojišče. Avstro-ogrške čete so zavzele Mitrovico, nemške čete pa Prištino. Srbi so zapadno od Prištine čez Sitnico nazaj vrženi.

Vrhovno armadno vodstvo.

Meseca oktobra je bilo 42.600 Rusov vjetih.

„Berliner Tagblatt“ poroča: Meseca oktobra smo vjeli 42.600 Rusov, 190 ruskih oficirjev in zaplenili 92 strojnih pušk. Od tega odpade po uradnih nemških izkazih na okrožje nemške armade na vzhodu 18.600 mož, 120 oficirjev in 31 strojnih pušk. Na okrožje c. in kr. armade odpade 24.000 mož, 70 oficirjev in 31 strojnih pušk.

Beg srbske vlade.

K.B. London, 22. novembra. „Daily Chronicle“ poroča iz Atene: Srbska vlada je Mitrovico opustila in se je podala proti jugu v smeri na Dibro. Morda bode zbežala v Albanijo.

Konec srbske armade.

„Pester Lloyd“ poroča iz Niša o pogovoru vojega zastopnika z bolgarskim poveljnikom generalom Bojadjev, ki je m. dr. dejal: — O srbski armadi, ki hoče zbežati na Črnogorsko, niskoraj več govora. Srbske armade v pravem zmislu besede ni več. To so vse premagane čete, večinoma brez častnikov in podčastnikov. Vojaki nečejo svoje orožje proč, ako imajo zato priliko. To so bolj begunci nego vojaki. Ako bi se jim posrečilo, zbežati v Črnogoro, bi še manj služili imena armade, ker bi tja prišli brez člena in topov. Večinoma pravijo srbski vojaki, da se nočejo več v tuji deželi boriti. Upam, da bodemo v prav kratkem času Srbe popolnoma premagali ter s prostimi silami na jugu nastopivše čete četverozveze, zamorce, Anđeže in Francoze pobili. Kadar bodemo s temi 100.000 mož, ki jih je štela srbska armada, gotovi, bodemo pač tudi lahko brez težave onih 100.000 mož četverozveze premagali. Čisto siurno je, da ne more biti več govora o resnem odporu srbske armade.

Ena tretina srbske armade vjeta.

Listi poročajo iz podučnih virov: Z ozirom na vsak dan naraščajoče število srbskih vjetnikov je zanimivo dognati, da je že ena tretina srbske armade vjeta. Glasom uradnih izkazov znaša število srbskih vjetih dolej 91.000 mož.

Bolgarsko uradno poročilo od 21. novembra.

K.B. Sofija, 22. novembra. (Uradno poročilo o dogodkih dne 21. novembra.) Boji okoli Prištine trajajo naprej. Doslej smo pri Gitanu, 32 kilometrov južno-vzhodno od Prištine, 1000 Srbov vjeli, 2 strojni puški in 4 topove zaplenili.

Podrobnosti orjaške bitke ob Soči.

Da ima laški topničarski ogenj grozovite sile, o tem so bili Italijani tako prepričani, da so na nekem mestu poslali poizvedovat častniško patroljo, ki naj dožene, da so vsi branilci mrtvi. Prav blizu pred napol sestreljeno tiro so postreljali patroljo in le ranjenega poizvednika za nogo potegnili v jarek. Vjetniki priporočajo, da se boje Lahi najbolj Podgore, kjer imajo za nepremagljivo. Ta raztrgani in

po tisočih izstrelkih raztriti rjavi grič, ki se kakor ključavnica postavlja pred Gorico, je veljal že bekatombe mrličev. Preko gora padlih tovarišev, ki še leže v ospredju, ženo Lahi vedno novih krdel. Dokazano je, da so v vseh oddelkih laške fronte pobrali čet in jih pritegnili pred to peklenško žrelo ognja in železa.

Pred nekaj dnevi so postavili na sosednji Sabotin laško brigado. Vjet laški podčastnik mi je pripovedoval, da je imela brigada 2000 mrličev. Polkovnik se je onesvestil, potem se ga je lotilo krčevito ihtenje, tako ga je prevzel pogled na razbito krdelo, ki je pribežalo razrušeno nazaj. Bataljon kolesarjev, ki so ga pritegnili iz Tirolske, je bil pri Oslavju deloma uničen deloma vjet. Med vjetniki je bil tudi major in stotnik, ki je imel šele 26 let. Strašne izgube na častnikih silijo Lahe, da poverijo poveljstvo večjih oddelkov čisto mladim častnikom, to pa na škodo disciplini. Govoril sem s korporalom, ki je porabil jutranjo meglo ter jo odkuril k nam. Govoril je dobro nemški, ker je delal sedem let v Pforzheimu pri Monakovem. Ko sem ga vprašal, zakaj je ubežal, je rekel: „Truden sem, zadosti mi je vojne. Na Sabotinu smo izgubili 1000 mož pri samo enem napadu. Nihče od nas ne veruje več, da pade Gorica. Vsi delavci pri nas mislijo o vojni kakor jaz, le oni, ki so jo povzročili, so drugih misli. Vam se godi bolje, bojujete se za domovino, ki vas preživlja. Kadar pa se jaz vrnem po vojni domov, treba mi bo zopet navezati culo in iti v tujino.“

Drug vjetnik se je šalil rajši. „Cadorna je rekel, da bodemo tretji dan ofenzive v Gorici, a da bodemo imeli vodnike na tej poti, tega ni povedal.“

Poleg takih elementov je tudi mnogo oddelkov, ki se bore z junaškim preziranjem smrti. Znani so v tem alpini in bersaglieri. Pri Podgori je isti bataljon osemkrat jurišal na isto postojanko. Po osmem naskoku je bilo le še 100 mož, ki so jih vjeli naši.

Prvi dan, ko sem prišel na soško fronto, sem videl laška orjaška letala, ki merijo počez 30 metrov in so oborožena s tremi strelnimi stroji. Letala so križarila pol ure vzhodno Gorice. Dvakrat je napadel majhen naš letalec orjaškega nasprotnika in razločno se je čulo razglanje strelnega stroja z 2000 meterske višine. Hkrati je vrgel eden Italijanov tri bombe po 25 kg. Dve sta se razpočili komaj sto korakov proč od naše skupine in izkopale v zemljo globoke jame, tretja pa se ni razpočila, ker je priletela na močvirje.

Drugi dan sem gledal z griča po bojišču in videl od morja do poraslih vrhov Sv. Gore, opazujoč silno streljanje topov.

Tretji dan sem prišel v Gorico. Mesto, katerega Lahi nekaj časa niso obstreljevali, so obisipali sedaj z razstrelji. Oni dan, ko sem bil tam, je padlo v mesto pet težkih in neštivilno malih granat. Na griču pri Podgori, ki je bil sicer lep gozd, stoje le še tri gola tenka debela. V kavarni s preluknjanimi okni smo čuli pri zajutreku najnovejši dogodek: granata je pred nekaj dnevi priletela v lokal pri oknu in pri vratih zletela na cesto, kjer se je razpočila brez

škode. Pri onem oknu je čital časnik nadporočnik, kateremu se ni zgodilo čisto nič.

Ko sem se vozil iz Gorice, je bilo grmenje od Šmihela sem najjačje in podgorski vrh je bil zavrt v gost rumen dim. Topovski strelji in pritaženo godenjanje oddaljenih eksplozij so me spremljali iz nesrečnega mesta, kateremu nedostaja v srečo samo še rešitev od svojih rešiteljev.

Skuludis.

Prinašamo sliko novega ministerskega predsednika na Grškem Skuludisa. Mož velja za

Skuludis

pristaša nepristranosti Grške in za nasprotnika Venizelosovih vojnih bujskačev.

Izpred sodišča.

Grof navijalec cen.

Dunaj, novembra 1915. Te dni stal je pred tukajšnjim sodiščem grof Gisbert Wolff-Metternich, obtožen zaradi navijanja cen. Prodaj je namreč neko avtomobilski pneumatik za 1150 kron, dasi je bil kot staro blago vreden le 1 K 20 h za kilogram. Grof je bil obsojen na teden dni zapora in 200 K globe.

Razno.

Pozor špeharji! Občinski svet ptujski je sklenil, da se vršijo špeharski sejmi v Ptuju zopet vsaki petek. Opozarjamo špeharje nato in upamo, da se bodejo živahno udeleževali teh sejmov.

Vozniki, ki bi vozili drva, naj se čimprej oglasijo pri okrajnem zastopu v Ptuju.

Vrli ptujski pionirji od 6/3. pionirske stotnije, vojna pošta št. 603, nam pišejo sledeče navdušeno in veselo pismo: „Bojno polje dne 16. novembra 1915. — Našim slovenskim ženam in dekletom. — Malo se sicer sliši v „Štajercu“ o krepkih ptujskih pionirjih, pa vendar tudi mi delamo vztrajno in pogumno za blagor mile domovine. Obiskala nas je sicer prej zima kot Vas, drage Štajerke, pa to ne more zadrževati železnega Slovence ki je že tolikokrat naklestil izdajškega polentarija. Res malo je včasih sitno, kadar pletemo mreže za Laha pred našimi postojankami; zato pa drage slovenske žene in dekleta; pletite le pridno rokavice in nogavice, da ne pridemo brez nohtov domu. Pa tudi merica pristnega Ljutomerčana bi se nam izbornu prilegla. Tem težkim dnem pa se pridružiti tudi kaka vesela urica pri topli pečki. Pa vsaj pristnega Štajerca pravzaprav nič žaliti ne more. V najhujših dneh doni mila slovenska pesem med sivimi skalami koroškimi. Zato pa Slovenke! Le pogum! Laha bomo zvili v kozji rog, potem pa se vrnemo kot zmagovalci na zeleno spodnjo Štajersko. Do tedaj pa nam pripravite domačih klobas, kak liter starega in boljše postelj kot jo imamo tukaj. Iskrene pozdrave do svidenja pošiljajo: Alois Berlič, štabni narednik iz Gerčeje vasi pri Ptuju, Miško Runovec, narednik, Jožef Zelenko, četovodja iz Podvincih pri Ptuju, Adolf Gabrič, desetnik iz Brežic, Janko Slavinec, poddesetnik iz Ljutomera, Florijan Turnšek, poddesetnik iz Poberža pri Sv. Vidu, Eric Zupančič iz Gerčeje vasi, Eric Selinšek iz Zatočih na dravskem polju in Janez Tuš iz Jarenine pri Mariboru kot stotnijski kuhar ter Alojzij Rappacher iz Sevnice nad Mariborom!“ (Pozdravljamo

Tako izredno blagodejno, bolečine odpravljajoče, oživljajoče vdrgnjenje s Fellerjevim rastlinskim esenčnim fluidom z znamko

„Ela-Fluid“

napravi nas odporne proti mokroti, prepihu ter

proti

prehlajenju

in odpravi bolečine. 12 steklenic franko 6 K
24 steklenic franko 10 K 60 vin. Lekarnar
E.V. Feller, Stubica, Ela-trg št. 241 (Hrvaško).
Čez 100.000 zahvalnih pism in zdravniških priporočil.